

FLODEN

Hvordan fortæller man en historie, som er så svær og så personlig - men er så vigtig at fortælle?

Vi søger om støtte til udvikling af forestillingen FLODEN om og med Elvir Ramovic.

Elvir Ramovic var barn under Tito i Jugoslavien. Han var 5 år, da Tito døde. Han var også barn, da det hele begyndte at krakelere, da det var nødvendigt at flygte fra byerne til bjergene. Krigen bliver en realitet for øjnene af ham og først som 17-årig bliver det muligt at flygte til Danmark, hvor Elvir i dag er skuespiller.

Det er en meget stor og meget personlig historie. Men det er også en historie, der lever som et ekko i et stort antal mennesker, som er flygtet og stadig flygter fra krige rundt omkring i verden. Flygtninge som skaber politisk panik i Europa, og som vi er tiltagende fedtede med at modtage i Danmark. Det er et emne, Danmark er dybt splittet omkring og det kan ikke blive mere relevant at fortælle den historie, end det er lige nu.

Forestillingen skal tage udgangspunkt i Elvirs egen historie og skal have ham selv på scenen som eneste medvirkende. Det skal være en helt enkel form, nærmest en teaterfortælling og et iscenesat vidnesudsagn. De billeder, vi hører om, er uendeligt meget stærkere, når de opstår inde i hovedet på det publikum, som hører om dem, end de vil kunne blive i en konkret opsætning på scenen mellem skuespillere. Forestillingen veksler mellem digte og erindringsglimt fra krigen og

fortællingen om at være et barn, der bliver teenager og skal skabe sig selv som menneske i en verden, der er faldet endegyldigt fra hinanden.

Floden er et gennemgående tema. Ved floden finder han fred, her kan man fiske og ikke skulle tænke. Men her sker også slemme ting.

FLODEN er lige nu et materiale bestående af en del af fortællingen, en fornemmelse af skitsen omkring historien og flere af de løsrevne glimt - bilen der blev beslaglagt, pigen der blev voldtaget... Det er et materiale, som virker utrolig stærkt, ikke mindst når det er Elvir selv, som fortæller historien, nøgternt men med al den unikke autoritet, som opstår, når man var der selv.

Vi ved, at det kan blive en utrolig stærk og vigtig forestilling. I forbindelse med et forløb på Husets Teater blev materialet i sin nuværende form vist for Simon K. Boberg. Han gav udtryk for, at historien er stærk og vigtig og fortjener videreudvikling og et publikum. Vi har ligeledes testet materialet på et udvalgt inviteret publikum, som delte denne oplevelse.

Den kunstneriske udfordring er at udvikle videre på materialet, så det i endnu højere grad på tekstplanet bliver den kunstneriske oplevelse - en forestilling, som også virkelig fungerer som manuskript. Det vil altid være Elvir Ramovics historie, men når man arbejder med et højest personligt stof, har man også brug for at få historien og materialet set udefra af andre, og det er det, vi søger udviklingsstøtte til.

Vi arbejder mod at arbejde med forestillingen og udvikle på den, så vi kan have premiere på Bådteatret medio januar. Hvis det ikke lykkes at gøre det på Bådteatret kan vi spille forestillingen på den finde scene på Københavns Film- og Teaterskole.

I udviklingsarbejdet skal Elvir arbejde sammen dels med en dramatikerkonsulent og dels med en instruktørkonsulent. Dramatikerkonsulenten er dramatiker Aleksa Okanovic, vinder af TalentReumert og modtager af Statens Kunstfonds 3-årige Kunststipendium. Aleksa er født i Beograd og kom til Danmark i 1975.

Instruktørkonsulent er Helle Rossing, uddannet oprindeligt som skuespiller fra Aarhus Teater, men som også underviser i devising, og som før har instrueret Elvir Ramovic.

Støtte ansøges af Elvir Ramovic og Teater Thespis. Vi har et samarbejde med Kulturkontoret omkring produktion og administration, hvorfor det er under deres CVR-nummer, vi ansøger. De administrerer vores kunstneriske projektøkonomi, mens vi selv står for og har ansvar for det kunstneriske indhold.

Forestillingen forventes her i første omgang at spille 10 gange. Vi vil senere tage den ud på turné og overveje genopsætning.

I håb om et positivt tilsagn,

De bedste hilsener

Elvir Ramovic, skuespiller og Andreas Boeskov, producent